s ab igne tanquam Mercurius, quod eſt mirum, Et hoc ex one ſuæ bonæ elementationis, Et tunc habet tincturam m numero, & illa tinctura vocatur ſperma maſculinum, eum, & calidum, Si vero luna diſſolvatur in aquam lim- ſſimam. Nihilominus tamen manet fixa ſicut prius. Et lam vel paucam habet tincturam recipiendam & fixan- n in temperamento calidi & frigidi. Et vocatur ſperma mineum & album & frigidum.

tem eſt & alia ratio. Quia cum Sol per ſe & Luna per ſe difficilis fuſionis & liquefactionis. Tamē cum ſimul con- guntur de facili fluunt, unde ſi in lapide noſtro eſſet tãtum rum ipſorum nunquam aliquam tincturam daret. Et ſi et, non tamen tingeret niſi quantum ipſum eſſe, & non receptaculum tincturæ, Et noſtrum finale ſecretum eſt ere medicinam qua fluat ante Mercurii vivi fugam. Er- conjunctio iſtorum eſt neceſſaria ut dictum eſt. Tunc ſe- tur, quod alimentum, ſuſcipiat, & virtute ſua à terra. Id- dicit philoſophus, Nutrix ejus eſt terra, Quia ſicut fœtus e alimento matricis nunquam pervenit ad ætatem, Ita s noſter nunquam ad ſuam fermentationem ſuæ terræ venit ad effectum. Et nota quod pater & mater lapidis, id , duo ſpermata ipſius in prima hac operatione, id eſt, in npoſitione elixiris Sol & Luna vocatur. Quæ poſtea in ſe- da operatione, id eſt, in compoſitione lapidis terra vel trix appellatur, veniamus. Sed tamen nota ante, quod de o elixir, quod primum opus dicitur apud philoſophos. d illa ſit res una, quæ reperitur ubique. Quia in quolibet mine eſt. Et apud quemlibet hominem reperitur. Et A- n pater noſter eam ſecum portavit de paradiſo, Et cum rtuus eſt, ipſam ſecum tulit. Et cum ea ſepultus eſt, id eſt, n terra. Sed ſecundum Albertum Magnum, in libro de neralibus dicitur, quod aurum naturaliter ubique eſt & que reperitur. Quia non eſt aliqua res ex quatuor ele- ntis in qua non ſit aurum in ultima affinatione natura- r. Et ideo dicit, quod ubiq; reperitur. Et idem Albertus di- quod maxima virtus mineralis eſt in quolibet homine, & xime in capite inter dentes. Ita quod in antiquis ſepultu- mortuorum inter dentes Sol in granis minutis, & ob- ngis, ſæpius inventus fuit temporibus ſuis. Quod non po- ſt eſſe, niſi in hominem eſſet illa virtus mineralis, quæ eſt in elixir noſtro. Et ideo invenitur tam circa pau- peres quam divites, ut dicit phi- loſophus, &c.

Sächsische Landesbibliothek – Staats- und Universitätsbibliothek Dresden
gefördert von der Deutschen Forschungsgemeinschaft DFG